

รายงานสถานการณ์ศัตรูไม้ยืนต้น
วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓
กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย
โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔

E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ ข้อมูล ณ วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูไม้ยืนต้น

๑. สถานการณ์การปลูกไม้ยืนต้น

- ๑.๑ พื้นที่ปลูกมะพร้าวทั้งหมด ๗๔ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑,๐๐๘,๙๖๐ ไร่
- ๑.๒ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งหมด ๗๔ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๕,๒๒๖,๕๗๙ ไร่
- ๑.๓ พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด ๗๐ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๒๒,๓๒๐,๗๑๐ ไร่
- ๑.๔ พื้นที่ปลูกกาแฟทั้งหมด ๔๓ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๓๑๑,๐๗๑ ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ยืนต้นที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูมะพร้าว

๒.๑.๑ หนอนหัวดำ พื้นที่ระบาด ๒๓ จังหวัด จำนวน ๙,๔๔๘ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๘ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙,๔๔๐ ไร่) แบ่งเป็น

๑) การทำลายระดับน้อย	จำนวน ๖,๒๒๔ ไร่	(๖๕.๘๘%)
๒) การทำลายระดับปานกลาง	จำนวน ๒,๖๖๒ ไร่	(๒๘.๑๗%)
๓) การทำลายระดับรุนแรง	จำนวน ๕๖๒ ไร่	(๕.๙๕%)

๒.๑.๒ แมลงดำหนาม พื้นที่ระบาด ๒๑ จังหวัด จำนวน ๒๔,๗๕๗ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๓๗๗ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๔,๓๘๐ ไร่) แบ่งเป็น

๑) การทำลายระดับน้อย	จำนวน ๘,๙๗๗ ไร่	(๓๖.๒๖%)
๒) การทำลายระดับปานกลาง	จำนวน ๑๕,๐๔๗ ไร่	(๖๐.๗๘%)
๓) การทำลายระดับรุนแรง	จำนวน ๗๓๓ ไร่	(๒.๙๖%)

๒.๑.๓ ดิวแตร พื้นที่ระบาด ๒๑ จังหวัด จำนวน ๘,๙๘๙ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒๘ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙,๐๑๗ ไร่)

๒.๑.๔ ดิววงง พื้นที่ระบาด ๗ จังหวัด จำนวน ๓๐๕ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๐๔ ไร่)

๒.๑.๕ หนอนพาราซ่า พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดชุมพร จำนวน ๗ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒ ไร่)

๒.๒ ศัตรูปาล์มน้ำมัน

๒.๒.๑ หนอนหัวดำ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๔๑ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๒.๒ หนอนปลอกเล็ก พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด จำนวน ๒๓ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๗ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๖ ไร่)

๒.๒.๓ หนอนหน้าแมว พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๙ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๒.๔ **ด้วงแรด** พื้นที่ระบาด ๘ จังหวัด จำนวน ๑,๙๒๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๔๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑,๙๖๕ ไร่)

๒.๒.๕ **ด้วงกุหลาบ** พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๒๓๔ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๑๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๔๘ ไร่)

๒.๒.๖ **หนู** พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๑๑๔ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๒.๗ **โรคลำต้นเน่า** พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๑๓๗ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๒.๘ **โรคทะลายเน่า** พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดตราด จำนวน ๒ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๒.๙ **โรคยอดเน่า** พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๑ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๓ **ศัตรูยางพารา**

๒.๓.๑ **โรครากขาว** พื้นที่ระบาด ๗ จังหวัด จำนวน ๕๖๔ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕๖๘ ไร่)

๒.๓.๒ **โรคใบร่วง** พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด จำนวน ๗๐๖,๕๘๕.๕๐ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๖ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๗๐๖,๕๗๙.๕๐ ไร่)

๒.๓.๓ **โรคเส้นดำ** พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๖ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๓.๔ **โรคหน้ำยางแห้ง** พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด จำนวน ๒๔๖ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๔ **ศัตรูกาแฟ**

๒.๔.๑ **หนอนเจาะลำต้น** พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดชลบุรี จำนวน ๓๑ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๔.๒ **มอดเจาะผลกาแฟ** พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดพะเยา จำนวน ๒๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๓. **การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด**

๓.๑ **การควบคุมศัตรูมะพร้าว**

๓.๑.๑ ถ่ายทอดความรู้และให้คำแนะนำเรื่องการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าว และการดูแลสวนมะพร้าว ให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๓.๑.๒ ตัดทางใบมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำ และหนอนพาราซ่าทำลายไปเผาทำลายทิ้งนอกแปลง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์

๓.๑.๓ ปลอ่ยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) เพื่อควบคุมการระบาดของหนอนหัวดำในพื้นที่ โดยขอรับการสนับสนุนจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช (ศทอ.)

๓.๑.๔ ส่งเสริมให้เกษตรกรภายใต้ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) ผลิตขยายแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) เพื่อใช้ควบคุมการระบาดของหนอนหัวดำมะพร้าว

๓.๑.๕ ปลอ่ยแตนเบียนอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) เพื่อควบคุมการระบาดของแมลงดำหนามมะพร้าวในพื้นที่ โดยขอรับการสนับสนุนจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช (ศทอ.)

๓.๑.๖ ใช้กำดักฟีโรโมน ใช้ตาข่ายดักจับด้วงแรด และด้วงวงในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย และทำกล่องโดยใช้เชื้อราเมตตาไรเซีย (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดด้วงแรดในระยะดักแด้ และระยะตัวหนอน

๓.๑.๗ ส่งเสริมให้เกษตรกรดูแลสวนมะพร้าวให้สะอาด เก็บเศษซากพืชไปเผาทำลายเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ของด้วงแรดและศัตรูพืชชนิดอื่น ๆ

๓.๑.๘ การใช้สารเคมีควบคุมการระบาดของหนอนหัวดำมะพร้าว

- กรณีมะพร้าวที่มีความสูงมากกว่า ๑๒ เมตรขึ้นไป ห้ามใช้กับมะพร้าวน้ำหอม มะพร้าวกะทิ และมะพร้าวที่ใช้ทำน้ำตาล ใช้สารอีมาเมกดินเบนโซเอต ๑.๙๒% อีซี เข้มข้นโดยไม่ต้องผสมน้ำฉีดเข้าที่ลำต้นมะพร้าวอัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อต้น โดยใช้สว่านเจาะรูให้เอียงลงประมาณ ๔๕ องศา จำนวน ๒ รู ให้ตรงข้ามกัน เจาะรูให้ลึก ๑๐ - ๑๕ เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับขนาดของดอกสว่าน ตำแหน่งของรูอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ ๑ เมตร แล้วฉีดสารฆ่าแมลงลงไปรูละ ๑๕ มิลลิลิตร ปิดรูด้วยดินน้ำมัน วิธีนี้จะป้องกันกำจัดหนอนหัวดำมะพร้าวได้นานมากกว่า ๓ เดือน

- กรณีมะพร้าวที่มีความสูงน้อยกว่า ๑๒ เมตร รวมทั้งมะพร้าวกะทิ มะพร้าวน้ำหอมและมะพร้าวที่ใช้ทำน้ำตาล ในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรง และไม่มีการปล่อยแตนเบียน ให้พ่นทรงพุ่มด้วยสารฟลูเบนไดอะไมด์ ๒๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๕ กรัม หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล ๕.๑๗% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร หรือ สปีนโนแซด ๑๒% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร (สารนี้มีพิษสูงต่อผึ้ง ไม่ควรใช้ในสวนมะพร้าวที่มีการเลี้ยงผึ้ง) หรือ ลูเฟนนูรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร (สารนี้มีพิษสูงต่อกุ้ง ไม่ควรใช้บริเวณที่มีการเลี้ยงกุ้ง) โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่งตามอัตราที่กำหนดผสมน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นให้ทั่วทรงพุ่มบริเวณใต้ใบ ๑ - ๒ ครั้ง ควรใช้เครื่องยนต์พ่นสารที่สามารถควบคุมแรงดันได้ และมีแรงดันไม่น้อยกว่า ๓๐ บาร์ กรณีที่มีการปล่อยแตนเบียน ให้พ่นสารเคมีก่อน ประมาณ ๒ สัปดาห์ ค่อยทำการปล่อยแตนเบียน กรณีที่มีการเคลื่อนย้ายต้นพันธุ์ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของหนอนหัวดำมะพร้าว สามารถใช้วิธีการนี้ได้เช่นเดียวกัน

๓.๒ การควบคุมศัตรูปาล์มน้ำมัน

๓.๒.๑ รมรังไข่ให้เกษตรกรดูแลสวนปาล์มน้ำมันให้สะอาด กำจัดวัชพืชบริเวณสวนปาล์มน้ำมัน เก็บเศษซากพืชไปเผาทำลาย เพื่อไม่ให้แหล่งแพร่พันธุ์ของด้วงแรดแก่เกษตรกร และหมั่นสำรวจสวนปาล์มน้ำมันอย่างสม่ำเสมอ

๓.๒.๒ แนะนำให้ตัดทางใบปาล์มน้ำมันที่ถูกหนอนหัวดำ หนอนปลอกเล็ก และหนอนหน้าแมว ทำลายไปเผาทิ้ง และใช้กับดักแสงไฟล่อตัวเต็มวัยมาทำลาย

๓.๒.๓ ใช้กำดักฟีโรโมน และใช้ตาข่ายดักจับด้วงแรดและด้วงกุหลาบในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย

๓.๒.๔ ทำกล่องล่อโดยใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) โดยขอรับการสนับสนุนเชื้อราเมตาไรเซียมจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช (ศทอ.) เพื่อกำจัดด้วงแรดในระยะดักแด้ และระยะตัวหนอน

๓.๒.๕ สำหรับต้นปาล์มน้ำมันที่ถูกด้วงแรด และด้วงกุหลาบทำลายระยะรุนแรง แนะนำให้ใช้สารเคมีคาร์บาริล (เซฟวิน 85% ดับบลิวพี) อัตรา ๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นบริเวณใบให้ทั่วในตอนเย็นก่อนค่ำ

๓.๒.๖ ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ทาบริเวณที่เกิดโรคลำต้นเน่า โรคทะลายเน่า โรคยอดเน่า และโรคใบไหม้ของปาล์มน้ำมันเพื่อควบคุมการระบาดไม่ให้ลุกลามไปยังต้นอื่น ๆ

๓.๓ การควบคุมศัตรูยางพารา

๓.๓.๑ ประชาสัมพันธ์ และแจ้งเตือนการระบาดของโรครากขาว โรคใบร่วง และโรคเส้นดำที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับสวนยางพาราแก่เกษตรกร

๓.๓.๒ ถ่ายทอดความรู้และให้คำแนะนำวิธีการป้องกันกำจัดโรครากขาว โดยการขุดคูล้อมบริเวณต้นที่เป็นโรคนขนาดคูกว้าง ๓๐ เซนติเมตร ลึก ๖๐ เซนติเมตร ไปทางหัวและท้ายในแถวเดียวกันข้างละ ๒ ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงกับแถวถัดไปทั้งสองข้าง เพื่อป้องกันไม่ให้โรคแพร่ระบาดไปยังต้นอื่นโดยการสัมผัสกันของราก ซึ่งจะขุดลอกคูทุกปี

๓.๓.๓ ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ฉีดพ่นบริเวณที่เกิดโรคเพื่อควบคุมการระบาดของโรครากขาว โรคเส้นดำ และโรคใบร่วง

๓.๓.๔ สำหรับต้นยางพาราที่พบว่าเป็นโรครากขาวระยะรุนแรง ให้เกษตรกรใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการ หรือใช้สารเคมีไพโรฟิโคนาโซล 25% อีซี อัตรา ๓๐ ซีซีต่อน้ำ ๓ ลิตรต่อต้น ราวบริเวณที่เป็นโรครากขาว

๓.๓.๕ สำนักงานเกษตรจังหวัดที่พบการระบาดของโรคใบร่วง ร่วมกับการยางแห่งประเทศไทย ใช้โดรนพ่นสารเคมีควบคุมการระบาดตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย เพื่อป้องกันและกำจัดโรคใบร่วงในพื้นที่ที่พบการระบาด

๓.๓.๖ สำหรับต้นยางพาราที่พบว่าเป็นโรคใบร่วงระยะรุนแรง ให้เกษตรกรใช้สารเคมีตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย โดยวิธีพ่น ดังนี้

- เบนโนมิล อัตรา ๒๐ - ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ อัตรา ๒ ซีซี ฟันอัตรา ๑๐๐ ลิตรต่อไร่
- โพรปิเนป หรือ แมนโคเซป หรือ คลอโรราโลนิล อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ อัตรา ๒ ซีซี ฟันอัตรา ๑๐๐ ลิตรต่อไร่
- เฮกซาโคนาโซล อัตรา ๓๐ - ๔๐ ซีซีต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ อัตรา ๒ ซีซี ฟันอัตรา ๑๐๐ ลิตรต่อไร่
- โพรปีโคนาโซล อัตรา ๑๐ - ๑๕ ซีซีต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ อัตรา ๒ ซีซี ฟันอัตรา ๑๐๐ ลิตรต่อไร่
- ไทโอฟาเนต-เมริล อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ผสมสารจับใบ อัตรา ๒ ซีซี ฟันอัตรา ๑๐๐ ลิตรต่อไร่

๓.๔ การควบคุมศัตรูกาแฟ

๓.๔.๑ ตัดแต่งต้นกาแฟให้ทรงพุ่มโปร่ง และควรกำจัดตัวเต็มวัยของหนอนเจาะลำต้นก่อนผสมพันธุ์ และวางไข่ ทำลายไข่ หรือหนอนระยะแรกที่ฟักออกจากไข่ ก่อนที่จะเจาะเข้าไปในลำต้นหรือกิ่ง หากพบการระบาดของรุนแรงให้พ่นสารฆ่าแมลง เฟนิโตรไธออน (ซูมิไธออน ๕๐ % อีซี) ในอัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ในระยะเวลาของช่วงเดือนพฤษภาคมถึงกรกฎาคม และเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม

๓.๔.๒ ตัดกิ่งแห้งคาคัน และผลกาแฟที่สุกแห้งคาคัน และที่ร่วงอยู่ใต้โคนต้นออกไปเผาทำลาย และทำความสะอาดโคนต้น อย่างที่ผลที่ร่วงหล่นไว้ในแปลงเพราะจะเป็นแหล่งวางไข่และขยายพันธุ์ของมอดกาแฟในฤดูถัดไป การเก็บเกี่ยวกาแฟ ควรเก็บผลผลิตให้หมดต้นไม่ให้ติดค้างอยู่บนต้นหรือร่วงหล่นตามพื้นดินได้ต้น ถ้าการระบาดของรุนแรงให้เลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งดังนี้ ไตรอะโซฟอส ๔๐% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซิลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๘๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

๔.การคาดการณ์ศัตรูไม้ยืนต้น ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ภาคเหนือ

- มะพร้าว ได้แก่ หนอนหัวดำ แมลงค้ำหนาม และด้วงแรด
- ปาล์มน้ำมัน ได้แก่ หนอนหัวดำ และโรคผลเน่า
- ยางพารา ได้แก่ โรคเส้นดำ และโรครากขาว
- กาแฟ ได้แก่ หนอนเจาะลำต้น และมอดเจาะเมล็ดกาแฟ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- มะพร้าว ได้แก่ หนอนหัวดำ แมลงค้ำหนาม และด้วงแรด
- ปาล์มน้ำมัน ได้แก่ หนอนหัวดำ ด้วงแรด และหนู
- ยางพารา ได้แก่ โรครากขาว และโรคใบร่วง
- กาแฟ ได้แก่ หนอนเจาะลำต้น และเพลี้ยหอย

ภาคกลาง และภาคตะวันตก

- มะพร้าว ได้แก่ หนอนหัวดำ แมลงค้ำหนาม และด้วงแรด
- ปาล์มน้ำมัน ได้แก่ หนอนหัวดำ ด้วงแรด และโรคทะลายเน่า
- ยางพารา ได้แก่ โรครากขาว และโรคใบร่วง
- กาแฟ ได้แก่ หนอนเจาะลำต้น และเพลี้ยหอย

ภาคตะวันออก

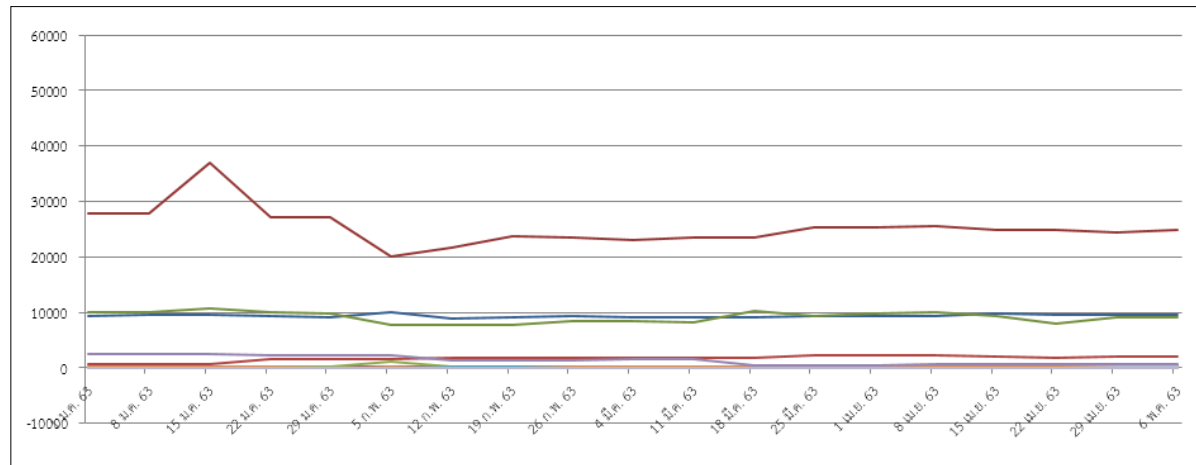
- มะพร้าว ได้แก่ หนอนหัวดำ แมลงค้ำหนาม และด้วงแรด
- ปาล์มน้ำมัน ได้แก่ หนอนหัวดำ หนอนพาราซ่า และโรคผลเน่า
- ยางพารา ได้แก่ โรครากขาว และโรคใบร่วง

ภาคใต้

- มะพร้าว ได้แก่ หนอนหัวดำ แมลงค้ำหนาม ด้วงแรด และด้วงวงง
- ปาล์มน้ำมัน ได้แก่ หนอนหัวดำ ด้วงแรด และโรคลำต้นเน่า
- ยางพารา ได้แก่ โรคใบร่วง และโรครากขาว
- กาแฟ ได้แก่ หนอนเจาะลำต้น เพลี้ยหอย และมอดเจาะเมล็ดกาแฟ

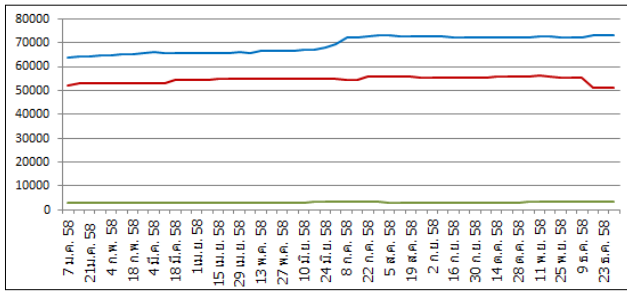
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ยืนต้น ปี ๒๕๖๓

ภาพรวมทั้งประเทศ

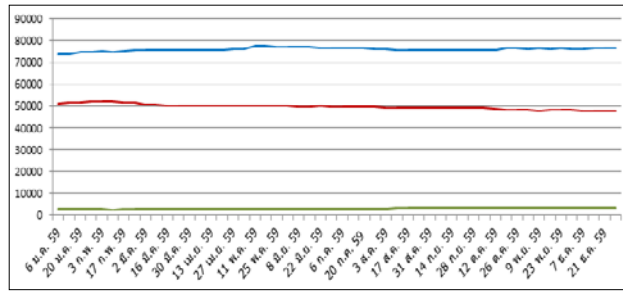

— หนอนหัวดำ - มะพร้าว ๙,๔๔๘ ไร่	— โรคลำต้นเน่า - ปาล์มน้ำมัน ๑๓๗ ไร่
— แมลงด้งหนาม - มะพร้าว ๒๔,๗๕๗ ไร่	— โรคทะลายเน่า - ปาล์มน้ำมัน ๒ ไร่
— ดั่งแรด - มะพร้าว ๘,๙๘๙ ไร่	— โรคยอดเน่า - ปาล์มน้ำมัน ๑ ไร่
— ดั่งงวง - มะพร้าว ๓๐๕ ไร่	— โรคใบไหม้ - ยางพารา (ไม่พบการระบาด)
— หนอนพาราซ่า - มะพร้าว ๗ ไร่	— โรครากขาว - ยางพารา ๕๖๗ ไร่
— หนอนหัวดำ - ปาล์มน้ำมัน ๔๑ ไร่	— โรคใบร่วง - ยางพารา ๗๐๖,๕๘๕.๕๐ ไร่
— หนอนปลอกเล็ก - ปาล์มน้ำมัน ๒๓ ไร่	— โรคเส้นดำ - ยางพารา ๖ ไร่
— ดั่งแรด - ปาล์มน้ำมัน ๑,๙๒๐ ไร่	— โรคหน้ายางแห้ง - ยางพารา ๒๔๖ ไร่
— ดั่งกุหลาบ - ปาล์มน้ำมัน ๒๓๔ ไร่	— หนอนเงาะลำต้น - กาแฟ ๓๑ ไร่
— หนอนหน้าแมว - ปาล์มน้ำมัน ๙ ไร่	— มอดเงาะผลกาแฟ - กาแฟ ๒๐ ไร่
— หนุ - ปาล์มน้ำมัน ๑๑๔ ไร่	

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูมะพร้าว ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓

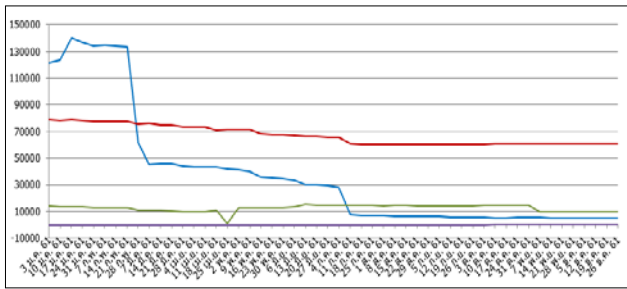
ปี ๒๕๕๘

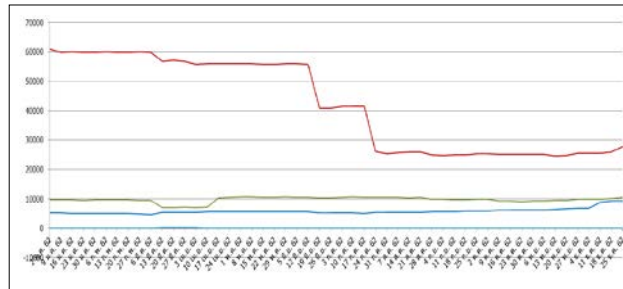
ปี ๒๕๕๙

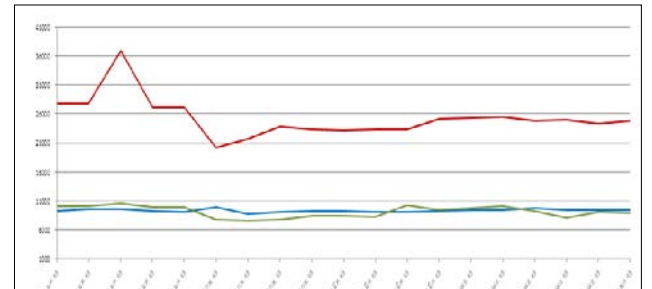
ปี ๒๕๖๐

ปี ๒๕๖๑

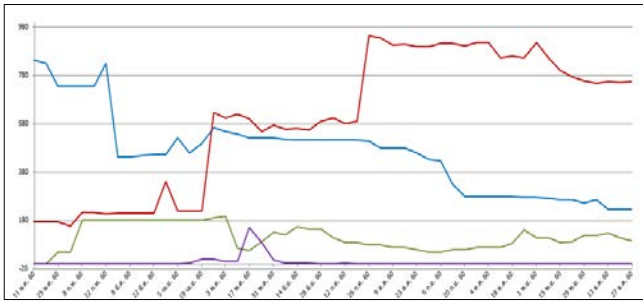
ปี ๒๕๖๒

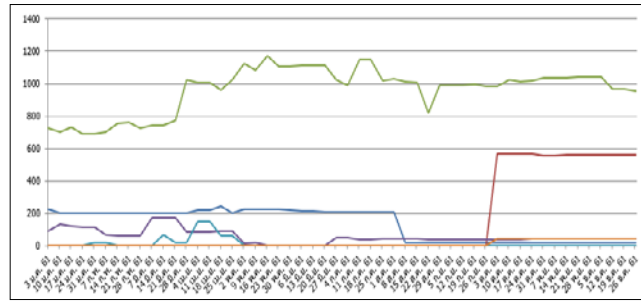
ปี ๒๕๖๓

- หนอนหัวดำ ๙,๔๔๘ ไร่
- แมลงดำหนาม ๒๔,๗๕๗ ไร่
- ตัวงแสด ๘,๙๘๙ ไร่
- ตัวงวง ๓๐๕ ไร่
- หนอนพาราซ่า ๗ ไร่

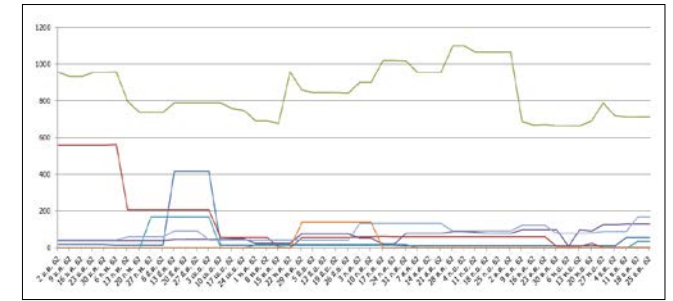
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูปลาน้ำจืด ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

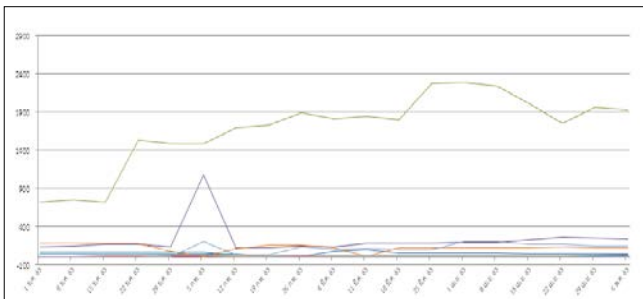
ปี ๒๕๖๐

ปี ๒๕๖๑

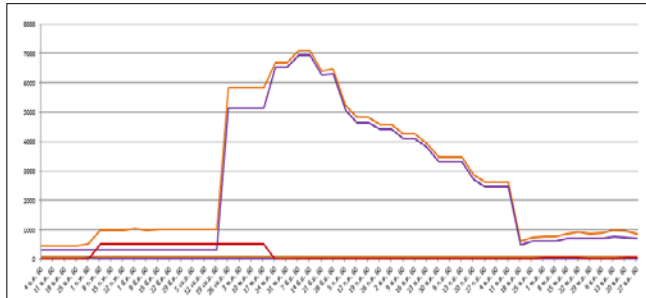
ปี ๒๕๖๒

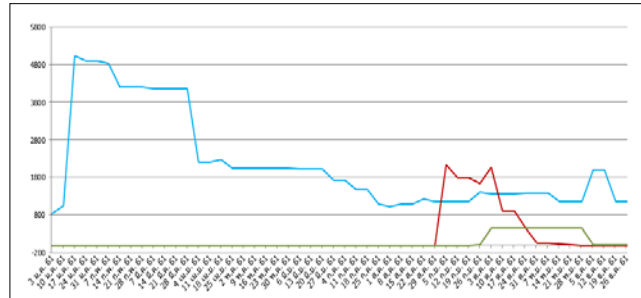
ปี ๒๕๖๓

- หนอนหัวดำ ๔๑ ไร่
- หนอนปลอกเล็ก ๒๓ ไร่
- ตัววงแสด ๑,๙๒๐ ไร่
- ตัววงกุหลาบ ๒๓๔ ไร่
- หนอนหน้าแมว ๙ ไร่
- หนู ๑๑๔ ไร่
- โรคลำต้นเน่า ๑๓๗ ไร่
- โรคทะลายเน่า ๒ ไร่
- โรคยอดเน่า ๑ ไร่
- โรคใบไหม้ (ไม่พบการระบาด)

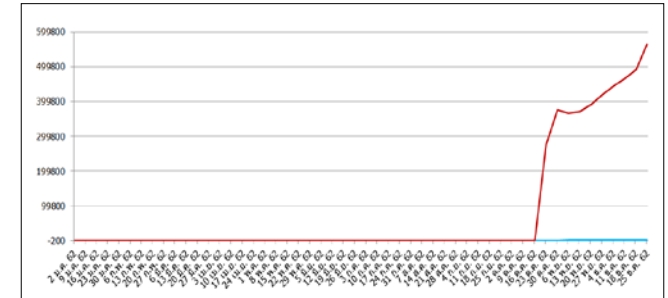
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูยางพารา ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

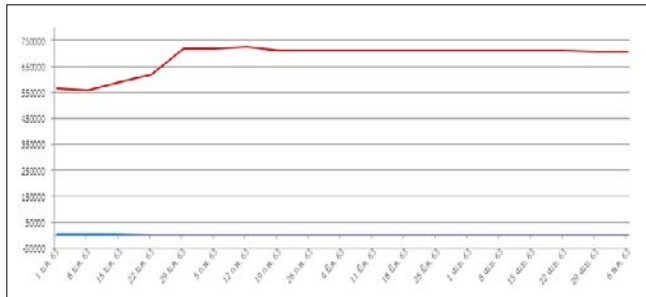
ปี ๒๕๖๐

ปี ๒๕๖๑

ปี ๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๓

- โรครากขาว ๕๖๔ ไร่
- โรคใบร่วง ๗๐๖,๕๘๕.๕๐ ไร่
- โรคเส้นดำ ๖ ไร่
- โรคหน้ายางแห้ง ๒๔๖ ไร่